

SANATHANA SARATHI - TRAVANJ 2017. GODINE

ZASLUŽITE BOŽJU MILOST MOLITVOM

Što mogu loše posljedice željeznog doba – *kaliyuga* učiniti čovjeku čije je srce ispunjeno suosjećanjem, čiji je govor prožet istinom i čije je tijelo posvećeno služenju drugih?

(stihovi na sanskrtu)

ZADRŽITE SMIRENOST U ZADOVOLJSTVU I U BOLU

Utjelovljenja ljubavi!

Bez obzira na to koliko tiještili sandalovo drvo, ono će pružiti samo miris, ništa drugo. Jednako tako, možete prešati šećernu trsku najsnažnije što možete, ona će vam dati samo slatki sok. Kad se zlato baci u vatru, ono će zablistati dodatnim sjajem. Slično tomu, istinski se poklonik može suočiti sa svim vrstama problema, poteškoća, optužbi i nevolja, ali nikad neće napustiti Boga, već će Ga slijediti s potpunom predanošću. Bog će provjeravati Svoje poklonike na razne načine. Sve su te provjere samo koraci koji će ih dovesti na višu razinu. Istinski poklonik živi posvećenim životom, izražavajući svetost svoga ponašanja i dubinu svoje vjere. On korača dalje bez obzira na sve nevolje, poteškoće i probleme te će ostvariti cilj svoga života.

Iskra božanskosti prisutna je u svim bićima

Tijelo je darovano čovjeku kako bi Bogu posvetio svoje vrijeme. Vrijeme je sam oblik Boga. U *Bhagavadgīti* Gospod Kṛṣṇa kaže: “Ja sam beskrajno vrijeme – *ahameva akṣaya kalaha.*” Vrijeme je beskrajno. Ono nema mjere. Čovjek doživljava ovo beskrajno vrijeme u svom životu tako da ga dijeli na sate, dane, mjesece i godine. On obavlja svoje svakodnevne aktivnosti u svijetu zbog te podjele vremena i ostvaruje sreću u ograničenoj količini. Ali, Bog je gospodar

vremena. On se izražava u čovjeku kao iskra božanskosti. Gospod Kṛṣṇa kaže u *Bhagavadgīti*: “Vječno Sebstvo – *ātman* u svim bićima dio je moga bića – *mamaivāmsō jīva-loke jīva-bhūtah sanātana*.” Čovjek treba provoditi duhovnu vježbu – *sādhanā* da doživi tu božanskost u sebi. Čak iako je zrcalo čisto, ono neće odražavati vaš lik ako njegova pozadina nije presvučena slojem žive. Slično tomu, vaše srce neće pokazati odraz Boga ako nije presvučeno slojem ljubavi.

U beskrajnom oceanu bezbrojni su valovi. Ne postoje dva vala jednaka oblikom i izgledom. Ali nema razlike u vodi koja se nalazi u valovima, to je ista voda koja je istovjetno prisutna u svakome od njih. Slično tomu, beskrajan je broj bića u svijetu i svako od njih ima drukčije ime i različit oblik. Ali iskra božanskosti koja je u njima prisutna kao bitak, svijest i blaženstvo apsoluta – *saccidānanda* u svima je ista. Tako je svako biće utjelovljenje bitka, svijesti i blaženstva. Kad čuvamo takve svete osjećaje u sebi, priproste i bezvrijedne misli neće ući u naš um.

Materijalizacija, vibracija i radijacija

Bog se manifestira u čovjeku u tri oblika: *bhūr*, *bhuvah* i *svah*. *Bhūr* – materijalni svijet - *pādartha* - ljudsko tijelo. *Bhuvah* - prostor između neba u zemlje odnosi se na moć vibracije - *prāna śakti* ili životni princip. *Svah* - nebo znači moć radijacije - *prājña śakti* ili božanski princip. Samo ta radijacija dovodi do toga da se materijalno tijelo kreće i djeluje kroz vibraciju. Bog se manifestira u svakom biću kao radijacija, vibracija i materijalizacija. Ovo je tijelo složeno od materije. Ono predstavlja kombinaciju vode, vapna, željeza, olova, fosfora i drugoga. Tijelo je inertno. Ono funkcionira vibracijom putem moći vibracije – *prāna śakti*. Moć radijacije uzrokuje vibraciju. Lišće na stablu ne treperi samo od sebe. Pokreće ga pritisak vjetra. Slično tomu, moć radijacije vibrira životnu snagu u tijelu. Ta moć radijacije je svijest koja zauzima posebno mjesto u tijelu. Bog u obliku svijesti pokreće tijelo. Kad čovjek razumije tu istinu duhovnosti, on se neće upuštati u loša djela.

Priroda uma je vrlo osobita. Ona nema nikakvih vlastitih obilježja. Ovo su novine. Novine nemaju nikakva posebna obilježja. Nemaju vlastiti miris. Kad u novine umotate cvijet jasmína, one će primiti miris jasminova cvijeta. Novine, koje su prije toga bile bez ikakva mirisa, primit će miris pržene hrane – *pakoda* ako ju zamotate u njih. Tako, ako u novine zamotate suhu ribu, novinski će papir mirisati

na suhu ribu. Papir nema svoj vlastiti poseban miris, ali će poprimiti miris onoga s čim je povezan. Tako i ljudski um, koji je po prirodi čist i svet, postaje nečist i nesvet zbog svijesti o tijelu i vezanosti za materijalne stvari. Kad razmišljate o nekoj materijalnoj stvari, um će primiti oblik te stvari. Ako um okrenete prema svijetu, on će se vezati uz svijet. Ali ako um okrenete prema životnom principu, prema vibraciji, to će vaš život posvetiti. Kad se taj isti um usmjeri prema radijaciji koja je najviše Sebstvo, apsolutna stvarnost-*brahman*, vi postajete ta stvarnost. Čovjekov um je odgovoran za vezanost kao i za oslobođenje.

Tijelo je temelj svega. Ono je temelj za tri svojstva prirode – *guna*, za svojstvo uravnoteženosti – *sattva*, svojstvo aktivnosti – *rajas* i svojstvo tromosti – *tamas*. Tijelo je temelj za sva tri svijeta. Drugim riječima, sva su tri svijeta, *bhūr*, *bhuvah* i *svah* prisutna u tijelu. Trojstvo Stvoritelja - *Brahmā*, Sveprožimajući Bog - *Višņu* i Svevišnji Gospod - *Maheśvara* prisutno je u tijelu. Iako se sve to nalazi u čovjeku, on traži Boga negdje vani. To je neznanje. Čovjek sâm je Bog, Bog nije odvojen od njega. Čovjekova će se božanskost manifestirati tek onda kad on svoju prirodu učini čistom i neokaljanom.

Spoznajte božanskost duhovnom vježbom - *sādhanā*

Utjelovljenja ljubavi!

Kad se duboko preispitate, razumjet ćete da je cijeli univerzum prožet Bogom. Cijeli je univerzum utjelovljenje Sveprožimajućeg Boga – *viśva viśnu svarūpa*. Ljudsko je tijelo ograničeno. Ono je vezano vremenom i prostorom. Čovjek je vezan djelovanjem. Svatko je odgovoran da uspuni svoje dužnosti. Zato bi čovjek trebao svoje tijelo koristiti na ispravan način i provoditi djelovanja koja su ispravna. No on se upušta u svjetovne ugodnosti i trati svoj život. Umjesto toga trebao bi spoznati blistavu božanskost koja je u njemu. Ovaj je svijet osuđen na propadanje, on je privremen i neistinit. Zato čovjek mora njegovati predanost Bogu koji je vječan i istinit. Samo ga to može dovesti na put samospoznaje.

Prvi preduvjet za samospoznaju je samopouzdanje. Za sve nevolje koje čovjeka snalaze u ovom životu glavni je razlog nedostatak samopouzdanja. Zato bi čovjek najprije trebao steći samopouzdanje. Samopouzdanje pruža zadovoljstvo samo po sebi, a zadovoljstvo samim sobom vodi do samopožrtvovnosti. Jedino putem

samopožrtvovnosti čovjek postiže samospoznaju. U ovoj zgradi života samopouzdanje je temelj, a zadovoljstvo samim sobom su zidovi. Tek na zidove možemo postaviti krov samopožrtvovnosti. Tamo gdje se na zidovima nalazi krov, možemo živjeti sretno. To je samospoznaja. Ovo su koraci do oslobođenja: samopouzdanje, zadovoljstvo samim sobom, samopožrtvovnost i samospoznaja.

Sve se temelji na istinskom Sebstvu – *ātman* i svatko je utjelovljenje istinskog Sebstva – *ātma svarūpa*. Tijelo nije Sebstvo. Sebstvo je izvan tijela. Nesebično sebstvo je pravo Sebstvo. Zato bismo se trebali osloboditi poistovjećivanja s tijelom. Tijelo je samo instrument. Ispred mene u čaši se nalazi voda. Kad ne bi bilo čaše, ne bismo mogli držati vodu. Čaša je temelj za vodu koja nam je potrebna da utažimo žeđ. Tako je i tijelo posuda koja sadrži vodu božanskosti. Da bismo pili tu vodu, potrebna nam je duhovna vježba – *sādhanā*. Tako se žeđ za spoznajom božanskosti može utažiti duhovnom vježbom.

Zaslužite Božju milost da postignite vječno blaženstvo

Postoji devet puteva predanosti Bogu: slušanje – *śravana*, pjevanje – *kīrtana*, prisjećanje na Sveprožimajućeg Boga – *viṣṇusmarana*, služenje Gospodovih Lotosnih stopala – *pādasevana*, obožavanje – *vandana*, obredno štovanje – *arcana*, njegovanje odnosa gospodar-sluga – *dāsyā*, prijateljstvo – *sneha* i potpuna predanost – *ātmanivendana*.

Slušanje o slavi Boga pročišćava srce. Zato je slušanje prvi korak predanosti. Ali nije dovoljno ako samo slušate, pjevajte o onom što slušate. Čak niti pjevanje nije dovoljno, o tome treba promišljati u srcu. Puko mišljenje također nije dovoljno, treba služiti s obje ruke. Zato neka vaše riječi, misli i djela budu dobri. To je jedinstvo misli, riječi i djela – *trikāraṇa sudhī*. Mora postojati sklad između osjećaja u srcu koji se izražavaju riječima i riječi koje provodimo u djelo koristeći naše ruke. Ljudski je život posvećen skladom misli, riječi i djela. Ovaj sklad posvećuje i vrijeme.

Ovaj dan nazivamo Nova godina. U stvari, u ovom danu ne postoji ništa novoga. On je star kao i bilo koji drugi dan. Već su i mnoge godine postojale kao što je ova. Ali mi mislimo da je Nova godina svaki puta kad jedna godina završi. Međutim, neki slijede solarni sustav, drugi slijede lunarni sustav. Ti se sustavi temelje na

kretanju Sunca i Mjeseca. No u oba ta sustava vrijeme je jedno. Danas se opraštamo od godine koja se zvala *Angirasa* i dočekujemo novu godinu koja se zove *Śrimukha*. *Śri* je riječ koja označava svetost. U svih osam oblika Božjih bogastava – *aiśvarya*, *śri* – izobilje je najvažniji. *Śri* je simbol svega što je povoljno i ima dobre izgleda, svega što je dobro. I ne samo to, *śri* predstavlja besmrtnost. Uobičajeno je stavljati prefiks *śri* ispred muških mena, a *śrimati* ispred ženskih imena kako bi se ukazalo da je *ātman* u njima besmrtnan iako je njihovo tijelo smrtno. Čak i kad Bog silazi na zemlju u liku *avatāra*, *śri* se dodaje Njegovom imenu, kao *Śri Rāma*, *Śri Kṛṣṇa* i drugi, kako bismo ukazali da su oni besmrtni iako su preuzeli smrtni ljudski lik.

Ovo je tijelo skrovište prljavštine i sklono je bolestima, s vremena na vrijeme podložno je promjenama i ne može prijeći vječni tijek svjetovnosti – *saṃsāra*. Ono nije ništa drugo već struktura kostiju. O, umu! Ne budi u zabludi da je tijelo trajno. Umjesto toga, potraži utočište pred božanskim Lotosnim stopalima.

(stihovi na telugu)

Nikad tijelo ne smatrajte trajnim. Predajte se pred stopalima Gospoda. Tijelo svih bića je prolazno. I Božje tijelo je prolazno. Zato se *śri* dodaje Njegovu imenu kad On uzme smrtno ljudsko tijelo. Ali svemoćni Bog - *īśvara* nema nikakav oblik. On je gospodar svih bogastava. Kako On ima sve oblike bogatstva - *aiśvarya*, Njega se naziva *īśvara*. On nema tijelo. Zato nitko ne kaže *śri īśvara*. Kaže se samo *īśvara*.

Naziv ove nove godine je *Śrimukha*. Taj naziv nagovještava darovanje sjaja blaženstva na sva lica. Ali to ne znači da će ona biti puna sreće kao što to naziv upućuje. Bit će tijekom te godine određenih poteškoća. Zadovoljstvo i bol slijede jedno drugo. Nevolje se događaju u životu. Nikad nećete postići zadovoljstvo iz zadovoljstva. Ono izvire samo iz boli. Ako sada patite, to znači da ćete nakon toga biti sretni. Zadovoljstvo i bol su poput svjetla i sjenke. Da bi se pojavila sjenka, mora postojati i svjetlost. Bez svjetlosti nema ni sjenke. I u sjenci postoji svjetlost. Zato treba na istovjetan način prihvaćati i zadovoljstvo i patnju.

Onaj tko zasluži Božju milost, bit će sretan u svakoj prilici. No, čovjek se danas bori za svjetovnu sreću, za svjetovne užitke i za posjedovanje svjetovnih stvari. On stalno radi, ulaže razne vrste napora ne bi li posjedovao sve što ne zaslužuje. Kad ne može ispuniti sve svoje želje, postaje malodušan i razočaran. U ovom oceanu života, Bog je jedini svjetionik nade za čovjeka. Taj svjetionik je vječan i nikad vas neće iznevjeriti. Uvijek će biti ondje i svijetlit će blistavim svjetlom kako bi vam osvjetljavao put. Zato se uključite u dobre aktivnosti. Bog je sveprisutan pa Ga nije potrebno tražiti. S rukama, stopalima, očima, glavom, ustima i ušima koji prožimaju sve, On ispunjava cijeli univerzum – *sarvataḥ pāṇipāda tat sarvatahokṣi siromukham sarvataḥ śrutimalloke sarvavruthya tiṣṭati*.

Zašto tražiti Boga? Kad bi On bio prisutan samo na jednome mjestu, trebali biste Ga tražiti. Ali On ima Svoja stopala posvuda, On ima uši posvuda, On se ustoličuje svuda. Zašto biste Ga trebali tražiti? Tražiti Boga puko je neznanje.

Pravo blaženstvo leži u posvećivanju osjetila

Svi likovi Božji u vama su. Materijalizacija, tijelo - *bhūr*, vibracija - *bhuvaha*, životni princip - *prāna*, radijacija *svah*, *prājñana*, istinsko Sebstvo – *ātman*, sve je to u vama. Ako imate takav osjećaj, sasvim ćete sigurno ostvariti božanskost. Nemojmo čekati Novu godinu da to spoznamo. Ne trebamo čekati novi život, novo obrazovanje, novu kulturu ili novu religiju. Potrebni su nam muškarci i žene obdareni vrlinama koji imaju čisto i Bogu posvećeno srce. Moguće je ostvariti da nam srce bude sveto samo ako izgovaramo ime Gospodovo. Nemojte dopustiti da osjećaji koji nisu sveti uđu u vaše srce. Živite život koji je čist i Bogu posvećen. Nemojte nikoga povrijediti ni na kakav način. Mudrac Vyāsa zapisao je 18 mitoloških svetih tekstova – *purāna*. Vi ih ne možete sve proučiti. On je dao suštinu tih 18 tekstova u samo dvije rečenice: *Pomozi uvijek. Ne povrijedi nikad*. Učinite svoj život svetim tako da provodite u djelo ovo sveto pravilo.

Koristite jezik na ispravan način. Govorite samo one riječi koje su dobre, nikad ne izgovarajte grube riječi. Govorite ugodno i blago. To je glavno obilježje čovjeka. Jayadeva je rekao:

“O, jeziku, ti koji prepoznaješ okus! Ti si vrlo svet. Govori istinu na najugodniji način. Neprestano pjevusi sveta imena *govinda*, *mādhava* i *dāmodara*. To je tvoja prvenstvena dužnost.”

(stihovi na sanskrtu)

Vi imate dva oka da vidite razne stvari i dva uha da čujete, imate dvije ruke da njima radite. Ali imate tek jedan jezik da govorite samo istinu. Možete manifestirati svoju božanskost tako da govorite istinu. Istina je samo jedna, ne postoje dvije istine. Govorite samo istinu, ne dopustite da vam se omakne neistina. Ako izgovorite neku neistinu, to znači da imate dva jezika, a ne jedan. Samo zmija otrovnica ima dva jezika. Vi niste zmija. Vi ste utjelovljenje božanskosti. Govorite istinu i neka vaše srce bude Bogu posvećeno i sretno.

Ne možete uvijek svakome ugoditi, ali uvijek možete govoriti ugodnim glasom. Istinska ljepota i blaženstvo leže u Bogu posvećenim osjetilima. Ukas ruke je milosrđe. Istina je najljepši ukras vrata. Slušanje o slavi Božjoj pravi je ukras za uši. Nikad ne slušajte riječi koje su nepravične. Nije vam potrebna ogrlica oko vrata. Govorite istinu, to je pravi ukras. Nakit za ruku nisu narukvice, milosrđe je njezin pravi ukras. Ne zloupotrebljavajte uši slušanjem svjetovnog ogovaranja. Nisu naušnice pravi ukras za uši, slušanje dobrih riječi pravi je ukras. Treba li vam ikakav drugi nakit osim ovoga? To je pravi nakit. To je jedina ljepota. Kad postignete pravu ljepotu, možete ostvariti i blaženstvo. Ljepota i blaženstvo nisu odvojeni jedno od drugoga. Ljepota je blaženstvo - *andame ānandamu*. Blaženstvo je nektar života. Shvatite i doživite slatkoću blaženstva.

Utjelovljenja božanskog ātmana!

Nova godina je počela. Od danas slušajte samo dobre stvari, izgovarajte samo dobre riječi i činite samo dobra djela. Putem toga trebali bismo postići čistoću srca. Učinite svoj život svetim tako da stalno mislite na Boga. Ako ljudi usvoje ovaj sveti put, u svijetu će vladati mir i napredak. Svami blagoslivlja sve okupljene i završava Svoj govor. U godini koja dolazi neka svi budu sretni, uspješni i ispunjeni mirom. Molite Boga da posveti vaše srce. Tek ćete tada moći prevladati sve poteškoće. Nijedna vlada, niti jedna vojska i nikakvo oružje ne mogu vas zaštititi

od nevolja i poteškoća. Postoji samo jedan zaštitnik. To je Bog. Da bi zatražili zaštitu od Boga, poklonici bi Mu trebali uputiti molitvu. Samo putem molitve možete zadobiti Božju milost. Zato, molite se iz sveg srca: Neka sva bića svih svjetova budu sretna – *samastāh lokāh sukhino bhavantu!*

-Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 14. travnja 1993. godine

Iz naših arhiva

NJEGUJTE LJUBAV U SRCU

PRIMJENA JE MJERILO PREDANOSTI

Rāma je utjelovljenje triju aspekata vremena. On je Gospod triju svjetova i utjelovljenje triju svojstava prirode – *guṇa*. Na taj je način Rāma duh koji boravi u svakom ljudskom biću. Kako bismo spoznali tu istinu nije potrebno da budemo vrlo učena osoba ili znanstvenik. Bez obzira na to kako učen netko bio, ako nema oči, on ne može vidjeti svijet. Bez obzira na to kako velik znanstvenik netko bio, dok čvrsto spava, ne može ništa vidjeti. Ali čovjek otvorenih očiju, čak i ako nije ni učen ni znanstvenik, može vidjeti svijet kad je budan. Sposobnost vida ne proizlazi iz obrazovanja ili znanosti, već je Božji dar. Štoviše, učenost ne omogućuje učenom čovjeku - *pāndita* da razumije svoju pravu prirodu, iako može poučavati druge. Istinska učenost sastoji se u njegovanju čista srca.

Svatko tko je pročistio srce doživjet će Boga prije ili kasnije. Velik je broj takvih ostvarenih duša. Vālmīki je u početku bio drumski razbojnik. Zahvaljujući milosti mudraca, postao je autor *Rāmāyaṇe*. Nandar je doživio Boga iako je bio izopćenik. Kucela, iako vrlo siromašan, osigurao je milost Gospoda. Gajendra, gospodar slonova i Dhruva, još kao mladić, mogao je osvojiti Gospodovu milost samo zahvaljujući svojoj predanosti. Śabarī, nepismena pripadnica šumskog plemena, postala je velika poklonica neprestanim prisjećanjem Rāmina imena. Zahvaljujući svojoj predanosti, uspjela je ostvariti blaženstvo iskustva da dočeka Rāmu, Lakšmaṇa i Sītu u šumi.

Privlačnost *Rāmāyaṇe* je neiscrpna

U svijetu postoji velik broj poklonika koji su ostvarili spoznaju Boga bez visokog školovanja i velikih strogosti. Zato, božanski princip Rāme nije nešto čega se treba prisjetiti jednom godišnje, već to treba činiti u svakom trenutku života. Rāmin rođendan - *rāmanavamī* dolazi u dijelu godine kad priroda odijeva novu odjeću nakon što je odbacila staru. Rāma tako predstavlja sve što je lijepo u prirodi. Rāmini veliki poklonici bili su zaokupljeni pjevanjem u njegovu slavu. Takva dirljiva i poticajna priča kao što je ep o Rāmi ne može se pronaći ni u jednoj zemlji, niti na bilo kojem jeziku. Čak i nakon tisuću godina priča o Rāmi se i dalje priča u brojnim selima i gradovima.

Doživite Rāmu u svom srcu

U Indiji - *Bhārata* danas ne postoji mjesto u kojem se ne bi izgovaralo Rāmino ime, ili gdje nema milosrđa – *dāna*. Čak i u najmanjem naselju postoji mali hram posvećen Rāmi. No, ti hramovi nisu tako važni. Hram u kojem je potrebno štovati Rāmu vaše je srce. Bog boravi u srcu, On je stanovnik srca – *hrdayavāsin*. Nije potrebno tražiti Rāmu bilo gdje drugdje, možete ga doživjeti u svom srcu i postići oslobođenje, a da ne trebate nikamo ići, niti bilo što trošiti.

Danas, na dan Rāmina rođendana - *rāmanavami*, usprkos velikoj sreći što je rođen u svetom mjestu – *rāmajanmanbhūmi*, vi ne prepoznajete Rāmin princip. Nema ništa velikog u proslavi rođendana poznatih i velikih ljudi. Trebate provesti u djelo učenja tih velikana. Od kakve je koristi proslavljati rođendane, a zanemarivati učenja? Primjena je mjerilo odanosti.

Poznavajući prolaznu prirodu tijela, ljudi bi trebali slijediti savjest i živjeti božanski. To je istinska odanost Rāmi. Posvetite svoje tijelo, um i sve ostalo Bogu. Bog je utjelovljenje ljubavi. Njeguajte ljubav u srcu. Usmjerite svoj um na Boga, prije no što vam dođe kraj. On može doći u svakom trenutku.

Prerastite svijest o tijelu

Vālmīki se poklonio pred Rāmom i priznao: “Nisam provodio nikakvu pokoru ni bilo koju vrstu duhovne vježbe. Neprestanim izgovaranjem tvoga imena bio sam blagoslovljen ovim prekrasnim iskustvom. U mladosti počinio sam velik broj zločina i mnogo sam griješio zbog sebičnosti. No na kraju, izgovarajući tvoje ime,

potpuno sam zaboravio svoje tijelo. Preko mene je izrastao cijeli mravinjak. Ali Rāmino je ime iziviralo iz njega.”

Tome bi svatko trebao težiti. Prerastite svijest o tijelu i stopite se s Rāminim principom. Izbjegnite sve vezanosti za svijet i usredotočite svoj um na Boga.

Dobro iskoristite Saija koji vam je došao. Štujte stopala ovoga Gospoda iz Parthija.

Ponudite Mu svoju predanost i ostvarite oslobođenje. Ne slijedite baš svakoga.

Probudite se! Odbacite svoju zabludu.

(stihovi na telugu)

Njegujte takve božanske osjećaje. Ne povodite se za moći i novcem. Ljudi u Ayodhyji usredotočili su se na svoje dužnosti. Oni su dužnost smatrali štovanjem. Kad je Rāma odlazio u šumu, stanovnici Ayodhyje bili su duboko potreseni. Oni nisu željeli ostati u Ayodhyji kad Rāme ne bude tamo. Svaki muškarac, žena i dijete bilo je tada obuzeto tugom. Takva je bila snaga njihove odanosti Rāmi. Takva bi odanost danas trebala ispuniti i vaša srca.

Njegujte vjeru u Rāmu i ljubav prema Rāmi. Ljubav i vjera su najvažniji.

-Izvaci iz Bhagavānovih govora održanih povodom Śri Rāmina rođendana

SACHIN TENDULKAR I NJEGOV BOŽANSKI UČITELJ

Bilo je to 24. travnja 2011. godine. Natjecanje u kriketu IPL T-20 koje je bilo na rasporedu toga dana između ekipa Mumbai Indians i Deccan Chargers trebalo se održati na Rajiv Gandhi stadionu za kriket u Hyderabadu. Stadion je bio ispunjen do posljednjeg mjesta i očekivao se početak susreta između dvije domaće ekipe,

Deccan Chargersa i karizmatične ekipe koja se hvalila time da u svom sastavu ima legendarnog igrača kriketa Sachin Tendulkara kao kapetana. Ono što je doprinisilo još većem uzbuđenju i očekivanju okupljenih navijača bila je činjenica da je bio i Sachinov rođendan! Velika proslava, neovisno o ishodu natjecanja, bila je pripremljena i naručena je velika torta da se proslavi njegov rođendan. Svi su bili svečano raspoloženi – svi osim samog Sachina.

Kad se vječni rasprši u vječnost

Sachin Tendulkar sjedio je sam u svojoj hotelskoj sobi s upozorenjem 'Ne smetaj', obješenim na vratima. Nije ga uopće bila briga što je njegov rođendan. U stvari, kad se radilo o kriketu, Sachin nikad nije ničemu pridavao veću pozornost, a najmanje od svega činjenici da mu je rođendan. Međutim, danas je izgleda bio dan kad su njegove misli bile usredotočene na nešto drugo, nešto veće od kriketa u njegovom životu! Majstor kriketa sjedio je i promišljao o svome božanskom učitelju, *Bhagavānu* Sri Sathya Sai Babi. Upravo se bila proširila vijest da Baba više ne boravi u Svom fizičkom tijelu koje su obožavali milijuni poklonika širom svijeta. Onaj koji je vječan, raspršio se u vječnosti i Sachin nije imao pojma kako se nositi s time. Bio je naprosto slomljen i znao je da u budućnosti više nikad neće imati ni najmanju želju da slavi svoj rođendan. Kako bi i mogao kad je njegov voljeni Gospod odlučio napustiti svijet baš na taj dan?

Konačno je došlo vrijeme za početak natjecanja i Sachin je izišao na igralište. Gromoglasni pljesak prolomio se zrakom kad je više od 40.000 navijača spazilo svoga junaka na dan njegova rođendana. Međutim, svi su mogli osjetiti da baš i nije svoj. Odigrao je utakmicu, ali je ljubazno odbio bilo kakvo rezanje torte ili proslavu rođendana toga dana. Iako se činilo da je utakmicu odigrao na svoj rutinski strastveni način, bilo je vidljivo da je ljut. Svi su znali da Sachin, po prvi puta, nije mogao dozvoliti da čak ni kriket ovlada njime! U skladu s njegovom željom, organizatori natjecanja odlučili su isključiti glazbu koja se čula iz zvučnika, a jednako tako i maknuli su skupine djevojaka navijačica s terena kao izraz poštovanja prema *Bhagavānu* Sri Sathya Sai Babi. Tako je donesena odluka da se na cijelom stadionu održe dvije minute šutnje u 15.37 sati.

Sve je to bio samo dio napora kojega je bratstvo igrača kriketa učinilo kao izraz suosjećanja s njim, zbog velikoga gubitka koji je Sachin proživio i patnje jer je

Bhagavān Baba odlučio završiti Svoj boravak na zemlji! Čim je utakmica završila, Sachin i njegova supruga Anjali krenuli su na put u boravište *Bhagavāna*, u Puttaparthi.

Ono što se dogodilo sljedećeg dana preplavilo je sve novine u Indiji – vidljivo potresen Sachin, plakao je kao dijete zbog fizičkoga gubitka voljenog učitelja. Nije izgovorio niti riječ ni s kim i samo je sjedio u tišini, povezan sa svojim Gospodom. Svi su se čudili zbog ovoga nepoznatog lica sportskog majstora, kad se tako slomio i gorko plakao. Trebala bi se napisati cijela knjiga da se opiše sve što se događalo između Sachina i Svamija. Ovdje ćemo se prisjetiti samo nekih trenutaka koji će pružiti uvid u taj odnos.

Počeci čarobne vezanosti

Bilo je to davne 1997. godine kad se počela razvijati veza između Sachina i *Bhagavāna* Babe. Taj čarobni susret i povezanost dogodili su se krajem 1997. godine kad su dvojica gorljivih *Bhagavānovih* poklonika, Sunil Gavaskar i Alvin Kallicharan zamolili Njega da ugosti međunarodni susret u kriketu u Puttaparthiju. Svami je udovoljio njihovoj molbi i milostivo odobrio natjecanje u kriketu kako bi proširio poruku jedinstva i jednosti. Ono što je izgledalo kao gotovo neizvediv prijedlog dogodilo se 30. prosinca 1997. godine, kad je klub Indija XI pod vodstvom Sachina Tendulkara pobijedilo Međunarodni klub XI pod vodstvom Arjuna Ranatunga na natjecanju Sri Sathya Sai Unity Cup Match. U organizacijskom odboru bili su E. A.S. Prasanna, Sunil Gavaskar, Alvin Kallicharan, Clive Lloyd i Zaheer Abbas a sudjelovao je i cijeli niz međunarodnih zvijezda iz svijeta kriketa.

Kaže se da Bog odabire savršeni trenutak i najbolje moguće okolnosti da uđe u srce poklonika. Dan prije održavanja natjecanja Sachin je ušao u Sai Kulwant Hall u bijeloj majici s kratkim rukavima i trapericama. Promatrao je Svamija, koji je želio da svi igrači budu zadovoljni igrom. Sachin se nakon toga odvezao, sjedeći pokraj vozača u Svamijevom automobilu zajedno s Ranatungom, Svamijem i Gavaskarom koji su sjedili pozadi. Sachinovo je srce postalo Svamijev dom toga blagoslovljenog dana.

Natjecanje je bilo organizirano na Sri Sathya Sai Hill View stadionu. *Bhagavān* je došao na stadion predvođen studentima koji su nosili zastave 86 zemalja. Gospodin I. K. Gujral, koji je u to vrijeme bio premijer Indije, podignuo je Sri Sathya Sai zastavu jedinstva, a Svami je upalio baklju jedinstva. Među počasnim gostima našli su se glavni ministar države Andhre Pradesh, gospodin N. Chandrababu Naidu, glavni ministar države Karnataka, gospodin J. H. Patel i ministar vanjskih poslova Sri Lanke, gospodin Lakshman Kadirgamar, dok je *Bhagavān* sjedio u sredini, promatrajući natjecanje. Tijekom stanke za ručak studenti koji polaze Sri Sathya Sai osnovnu školu, izveli su kulturni program. Sachin je bio ponosni pobjednik Kupa jedinstva nakon što je briljantno udarao loptu i odveo klub Indija XI do pobjede nad Međunarodnim XI s visokim rezultatom. Bio je to veliki trenutak za Sachina Tendulkara kad je primio pehar Kupa jedinstva iz ruku *Bhagavāna*.

Sachin obasut božanskom milosti

Najveći trenutak u Sachinovom životu dogodio se na kraju susreta. Kad je svečanost završila, Svami je polako prošetao do Sachina, položio ruku na njegovo rame i krenuo s njim u šetnju po igralištu. Vidjelo se da *Bhagavān* nešto govori Sachinu iako nitko nije mogao pogoditi koja je bila božanska poruka. Ruka koja je utješno držala rame jednoga od najvećih igrača na terenu i riječi koje su ga potaknule da se uzdigne do vrhunca slave, vjerojatno nisu bile namijenjene samo Sachinu Tendulkaru. Bile su namijenjene Indiji i podizanju generacije mladih. Ono što je slijedilo, danas je već povijest zapisana zlatnim slovima.

Život je igra, igrajte je!

Kad Gospod uđe u nečije srce, poklonik ostvaruje kako duhovni tako i svjetovni napredak u velikoj mjeri. A to je ono što se upravo dogodilo u Sachinovoj karijeri. Godina 1998. pokazala se kao najuspješnija u cjelokupnoj Sachinovoj karijeri kao igrača kriketa, a trajala je gotovo već 24 godine. Samo je te godine izveo 1894 oprčavanja i osvojio 900 bodova što predstavlja svjetski rekord do danas. Odlučio je i posjetiti Svamija i prisustvovati Njegovom *daršan*u uvijek kad se za to ukaže prilika. Tijekom jednoga od tih posjeta u Svamijevom ašramu u Whitefieldu u

Bengalureu, bio je blagoslovljen pozivom na razgovor. Po završetku razgovora proveo je nekoliko minuta u uredu upravitelja kampusa u Brindavanu kojem pripada Sri Sathya Sai institut za više obrazovanje. Ono što je tamo otkrio tijekom kratkog razgovora, bilo je naprosto zadivljujuće. On je rekao: "Svami zna mnogo toga o kriketu. On mi je rekao nešto što će zauvijek ostati zapisano u mom umu."

Naravno da se u upravitelju pojavila znatiželja. Sachin je otkrio da mu je Svami rekao kako prečesto izlazi iz stadiona zbog ljutnje, što ga je dovelo da 'ide za' određenim bacačem lopte. Svami mu je savjetovao da se ne usredotočuje na bacača lopte, nego samo na loptu. To se Sachinu činilo kao dašak svježega i mirisnog zraka i samo svijet zna kako je temeljito krenuo u razaranje i demoraliziranje suparničkih ekipa širom svijeta s mnogo većim uspjehom i ustrajnošću nakon toga.

Čini se da je Sachin naučio više o igranju kriketa i igri života svaki puta, nakon što bi posjetio Svamijev ašram. A posjećivao ga je i u trenucima obilja kao i u trenucima potrebe. Kad nije mogao otići Mu u posjet, nosio Ga je u svom srcu kao i svoju palicu za igranje kriketa. Kao što je još jedan veliki indijski igrač kriketa, V. V. S. Laxman otkrio: "Sachin uvijek nosi Svamjevu fotografiju uz svoju palicu za igranje kriketa na svakom natjecanju. On ponekad postavlja i oltar te pali uljanu svjetiljku za Svamija. Ponekad ja, Rahul (Dravid) i Sachin razgovaramo i raspravljamo o Svamiju. Veliki broj mladih sluša nas zadivljeno i poštuje nas u takvim trenucima. U stvari, i neki od njih osjete želju prisustvovati Svamijevom *daršan*u."

Jedan od takvih događaja kad je želja cijele ekipe bila ispunjena, dogodio se 23. studenog 2005. godine, tijekom proslave 80. rođendana *Bhagavāna*. Cijela ekipa Nacionalnog kriket tima Indije odlučila se za posjet 'iznenađenja' Puttaparthiju, kako bi poželjeli Svamiju sretan rođendan. To je bio trenutak kad je Sachin s radošću držao mikrofon u ruci i izgovorio nekoliko riječi o ljubavi, štovanju i molitvi Svamiju. Više od 200.000 okupljenih poklonika na stadionu bilo je zadivljeno. Cijela je ekipa sjedila na podu pozornice tijekom jutarnjeg dijela programa koji je završio *Bhagavānovim* nezaboravnim govorom u kojem je naglasio božanskost, prisutnu u svakom čovjeku. "Uvijek pomažite drugima, budite puni ljubavi prema svemu i svakome", rekao je On.

Stalni posjetitelj

Sachin ima u svom srcu posebno mjesto za Svamija. To ga je navodilo da posjećuje Svamija usprkos pretrpanom rasporedu natjecanja. Ali Sachin nije ni slutio da će takvim posjetima uskoro doći kraj. I to je bio razlog za njegov potpuni slom 24. travnja 2011. godine zato jer je, kao i milijuni drugih, osjetio da je proživio najveći gubitak u svom životu. Nije dugo trajalo, dok nije spoznao istinu – kao i milijuni drugih – da je 24. travnja u stvari dan dolaska njegovoga duhovnog učitelja – *guru*. To je bio dan kad se Svami preselio iz fizičkog oblika u sveprisutnost – od yajur mandira do hrama srca – *hrdaya* mandira. I danas Svami redovito posjećuje Sachina! Kao što je tužni Sachin izjavio za 'The Times of India' dana 13. svibnja 2011. godine: “Baba možda nije više prisutan u fizičkom liku, ali ja sam još uvijek povezan s Njim u svojim snovima. Iz toga izvlačim snagu. On će uvijek biti sa mnom.”

Nema sumnje da je Svami sastavni dio Sachinovog života. Njegov potpuno jasan i prekrasan uspjeh, kako na sportskom polju tako i izvan njega, ukazuje na to kakvo je on prekrasno biće. Nije ni čudo da je takvom prilikom tako prekrasno ljudsko biće Svami blagoslovio.

Izvor: *aravindb1982.hubpages.com, Sanathana Sarathi*

JEDNO ISKUSTVO BHAGAVĀNOVA SVEZNANJA

Autorica ovog članka, gospođa Ratan Lal, sjedinila se s Bhagavānom 12. ožujka 2017. godine. Služila je Bhagavāna gotovo pet desetljeća na razne načine i imala rijetku priliku kuhati za Njega. Ovdje donosimo jedno od njezinih brojnih iskustava Bhagavānove božanskosti.

Mukunda je bio poklonik iz Bangalorea (Bengaluru). Vodio je poslove vezane uz sarije i Svami je obično od njega nabavljao sarije. Svami mu je rekao da će mu 'dati' dijete. Već 20 godina bračni je par bio bez djeteta. U težnji da dobije dijete,

on je izvodio sve duhovne obrede, održavao zavjete i odlazio na hodočašća i tome slično. Ali i dalje je bio razočaran i bespomoćan.

Jednom je prilikom došao k meni i rekao: “Odbacio sam svaku nadu. Mislim da nikad nećemo imati djecu. Sada više nema šanse.” Pogledala sam ga i kazala: “Mukunda, što ti je? Nije li ti Svami rekao da će ti dati dijete? Je li rekao kad će to biti? Ne gubi vjeru.”

Taj se razgovor odvijao u Puttaparthiju. Oni su otišli natrag u Bengaluru i vratili se tri tjedna kasnije. Tijekom daršana, dok je prolazio ispred Mukundine supruge, Svami joj je rekao: “Ne pretjeruj. Samo polako.” Oni nisu razumjeli značenje Svamijevih riječi. Oboje su došli k meni nakon *daršana* i pitali: “Zašto je to Svami rekao?” I ja sam šutjela ne uspijevajući dokučiti značenje. Po njihovom povratku u Bengaluru posjetili su liječnika koji je utvrdio da je Mukundina supruga trudna.

Nakon otprilike tri mjeseca, tijekom razgovora, Svami me je pogledao i rekao: “Majko - *aye*, dat ću mu (Mukundi) dvoje djece zajedno, kćer i sina.” Sadržaj ovog razgovora nisam prenijela Mukundi.

Prošla su još četiri mjeseca. Svami me je zamolio da odem u Chikpet i donesem sarije. To nije bio uobičajeni način nabave sarija. Obično bih telefonom nazvala Mukundu da donese sarije u Brindavan, da ih možemo izabrati. Blago sam se usprotivila Svamijevom nalogu, želeći da se to obavi kako se je obavljalo i do sada. Bila sam zabrinuta oko pripremanja Svamijeve večere. Svami je ustrajao: “Otići ćeš u grad. Njegov izbor nije dobar. Ti ćeš otići, pogledati što se nudi i odabrati. I ne brini se zbog moje večere.” Odvratila sam: “Svami, večera će biti pripremljena na vrijeme. Vratit ću se iz grada i pripremiti je.”

Otišla sam u Chikpet i obavila posao. Tijekom zatišja u razgovoru, kroz um mi je prošla misao. Bila sam znatiželjna, pitala sam se što je s Mukundinom ženom. Neodlučno sam ga upitala: “Sigurno ste obavili pregled ultrazvukom. Što je pregled pokazao? Hoće li biti jedna ili dvije bebe?”

On je bio iznenađen pa je upitao: “Zašto to govoriš?” Iz njegovog je lica nestalo boje. On je to skrivao od svoje obitelji, punice i svoga brata. Ponovno sam ga upitala: “Mukunda, reci mi, jedno ili dvoje?” Htjela sam na neki način saznati činjenice od njega.

On nije odgovorio. Tada sam mu rekla: "Mukunda, nemoj se brinuti. Ona će roditi jednog dječaka i jednu djevojčicu. Kad je bila trudna tri mjeseca, Svami mi je rekao da će ti dati dvoje djece, jednom i zauvijek." Mukundina je žena imala normalan porod i rodila je dvoje djece.

Iz djela "Sai Bhagavatham" autora gospodina Manoj Nakra

Ako se sve posveti Gospodu, neće ostati prostora za brigu ni patnju, čak niti za radost. Ako se na taj način oslobodite vezanosti, mir – śānti nikad neće biti pomućen. Ja, moje, moje vlastito, tvoje...kad ti pojmovi prevladaju umom, mir će trpjeti zaostajanje. Kako biste ostvarili pristup da sve iskreno nudite Njemu, neophodna je ljubav – *prema*. Ljubav združena s vjerom čini naše Sebstvo. To se naziva predanost – *bhakti*. Njeguajte ju postojano svakoga dana i tako ostarite radost.

-Baba

NAŠE OBITELJSKO BOŽANSTVO

Ovo je članak iz jedne od knjiga koje je napisao gospodin B. V. Ramana Rao, urednik časopisa *Sanathana Sarathi* na telugu jeziku, koji se stopio s Lotosnim stopalima Bhagavāna 14. ožujka 2017. godine. On je obavljao dužnost koordinatora Organizacije *sevādāl* za područje cijele Indije i predsjednika te organizacije u državi Andhra Pradesh te je za sobom ostavio bogato naslijeđe svojih jedinstvenih iskustava s Bhagavānom, objedinjeno u oko 10 knjiga na telugu i na engleskom jeziku.

"Nedavno sam saznao da si zapostavljao svoje službene dužnosti i odgovornosti i prilično često posjećivao Puttaparthi. Dok sam sretan jer si barem sada razvio duhovni zaokret u umu, moram te upozoriti da ne budeš u zabludi zbog čuda koja radi Sai Baba, a o kojima se naveliko piše. Kasnije ćeš se razočarati i bit ćeš frustriran, budeš li i dalje trčao za Njim.

Posljednjih nekoliko generacija Gospod Venkateśvara iz Tirupatija, po kojem si ti i dobio ime, bio je naše obiteljsko božanstvo. On nam je pružao ogromnu i sveobuhvatnu zaštitu. Nema potrebe ni smisla zaobilaziti ga i slijepo slijediti ove

ljudske polu-bogove, kojih ovih dana ima napretek, zavedeni takozvanim čudima oko kojih je velik broj različitih mišljenja. Ja imam 77 godina i očekujem da ćeš obratiti dužnu pozornost mom savjetu.”

Ovo je izvadak iz pisma koje mi je uputio moj otac u lipnju 1967. godine, nakon što je saznao za mojih pet posjeta Puttaparthiju u manje od godinu dana. S poštovanjem sam prihvatio njegovu zabrinutost za moju profesionalnu karijeru, ali zabavljalo me je primijetiti kako je on više zabrinut zbog toga da ne postanem Saijev poklonik, nego da ostanem nevjernik.

Bio sam svjedok velikom broju čuda tijekom mojih čestih posjeta Puttaparthiju i prestao sam im se čuditi, uz sve veće uvjerenje da su ona izraz božanskih moći koje su svojstvene Babi.

Želio bih vam ukratko opisati moga oca. On je bio skromna osoba, dobre prirode i religiozan, a potjecao je iz obitelji srednje klase. Nakon što je stekao diplomu iz područja inženjerstva na Guindiju u Madrasu, preuzeo je rad u državnoj službi u prijašnjoj mješovitoj državi Madras. Nakon 37 godina službe, povukao se u mirovinu 1952. godine i od tada je radio u jednoj privatnoj firmi 30 godina prije no što je odabrao dobrovoljan odlazak u mirovinu u dobi od 90 godina. Napustio nas je u miru 1984. godine u zreloj dobi od 93 godine. Imao je petnaestoro djece, svi su živi i zdravi i na zadovoljavajući način zbrinuti. Bio je čvrst spomenik izrugivanju projekta planiranja obitelji i bio je živi primjer nepokolebljive vjere u božansku raspodjelu.

Od njegove petnaestoro djece, ja sam drugo dijete koje živi u Hyderabadu i zaposlen sam u državnoj službi. U kolovozu 1967. godine, kad je on došao u Hyderabad zbog nekoga službenog posla, slučajno se dogodilo da je putovao u vlaku u istom kupeu sa sucem V. Parthasardhijem iz Visokog suda države Andhra Pradesh. Oni su bili dobri prijatelji. Moj je otac bio iznenađen vidjevši neke knjige o Sathya Sai Babi koje je sobom imao njegov suputnik. Saznao sam od svoga oca da su dugo raspravljali o Sai Babinim čudima. Dogodilo se da je žestina anti-Babine groznice kod moga oca opala. Nakon još jednog susreta sa svojim prijateljem, on je pokazao sklonost da posjeti Puttaparthi.

Ne gubeći vrijeme, a i bojeći se da ne promijeni mišljenje, odmah sam nabavio karte za vlak u Dharmavaram za nas troje, jer smo povelili i moju majku. Moja majka, u uznapredovaloj životnoj dobi, patila je od poteškoća vezanih uz nekontrolirano uriniranje, od čega su ju bezuspješno liječili u Madrasu, Vizagu i Hyderabadu, a posljedica toga je bila da je odbijala posjećivati mjesta štovanja ili svečanosti povodom blagdana kako bi izbjegla neugodne situacije. No, ja sam ju uspio nagovoriti da ide s nama u Puttaparthi.

Baba je bio vrlo susretljiv i pozvao nas je na razgovor već sljedećeg dana. Prva stvar koju je Baba učinio bila je da stvori *vibhūti*. Dao ga je mojoj majci govoreći: “Tvoje je bolesti nestalo. Možeš ići kamogod želiš i neće biti nikakvih neugodnosti.” Moja je majka od tog trenutka poživjela još 13 godina bez i najmanjeg traga neugodne bolesti.

“Ja ću ti ispuniti tvoju davno neostvarenu želju”, rekao je Baba mom ocu, materijalizirajući mu mali zlatni talisman koji mu je dao dodajući: “Bio si tužan kad si ga izgubio. Ovo je taj isti. Pronašao sam ga za tebe.” Nitko od nas nije imao pojma o talismanu, ni da ga je moj otac izgubio niti da je težio da ga dobije natrag. Kasnije nam je moj otac rekao da mu je taj sveti talisman dao njegov otac. Moj ga je otac izgubio 1918. godine a to je bilo osam godina prije no što je Baba rođen.

Razgovor je trajao sat vremena i Baba je odgovorio na veliki broj pitanja koja mu je postavio moj otac, a koja su se odnosila na duhovne stvari. Na kraju, kad smo odlazili, uz osmijeh koji je prekrilo Njegovo lice, Baba je rekao mom ocu: “Zbog istoga onog razloga zbog kojega si gorljivi poklonik Veṅkaṭaramaṇa iz Tirupatija, bio si privučen i došao si k meni jer ja odgovaram na štovanje u bilo kojem liku.” Mi smo svi razumjeli pouku Njegove napomene. Do tada je moj otac posjetio Tirupathi 38 puta. Tijekom preostalih 16 godina života, moj otac više ni jednom nije posjetio Tirupathi jer je bio uvjeren da je Baba sam Veṅkaṭaramaṇa. Od toga dana Baba je postao naše obiteljsko božanstvo.

Iz knjige “*Love is My Form*” gospodina B. V. Ramana Raoa

RIJETKO ISKUSTVO SVAMIJEVE BOŽANSKOSTI

T. G. Krishnamurthy

“Otvorila sam oči i ugledala Svamija. On mi je rekao da sjednem, a ja sam to i učinila. Rekao mi je da ću sutra biti otpuštena. Savjetovao mi je da se odmorim nekoliko dana, a nakon toga se vratim obavljanju svoje dužnosti predsjednice udruženja Andhra Mahila Sabha. Bila sam žedna i ogledavala sam se naokolo ne bih li negdje vidjela vodu. Svami je to primijetio i rekao mi da otvorim usta. Stavio je mali prst Svoje desne ruke preko mojih usta. Kad gle! Osjetila sam kako se topla kava slijeva u moja usta. Svami me je nakon toga blagoslovio i otišao.”

Svami me je imenovao predsjednikom okruga grada Madrasa (Chennai) 14. travnja 1976. godine. Nakon toga, postalo je uobičajeno da dužnosnici iz Chennaija, uključujući i mene, odlaze u Brindavan svake godine da zamolile *Bhagavāna* da Svojim božanskim posjetom blagoslovi Chennai.

U mnogim prilikama ja sam bio blagoslovljen povlasticom da vozim automobil u kojem je *Bhagavān* putovao iz Brindavana u Chennai. Povorka automobila koja Ga je pratila sastojala se od Njegovih studenata s koledža i nekih starijih poklonika. Ja sam imao i priliku voziti automobil koji je Svami koristio za svoje lokalne posjete Chennaiju. Bili smo blagoslovljeni prilikom da pratimo *Bhagavāna* i Njegovu pratnju na povratnoj vožnji natrag u Brindavan.

Bhagavānov posjet sanatoriju

Tijekom tih posjeta, svakog jutra predsjednik organizacije na razini države susreo bi se sa Svamjem da dobije vodstvo za Njegov program toga dana. Taj bi program nakon toga bio prenesen meni kako bi se utvrdila točna odredišta mjesta koja će se posjetiti i koji je najprikladniji put da se tamo stigne.

Obično su s nama bila dva motociklista koji su vozili ispred Svamijevog automobila. Ako bi automobil trebao skrenuti lijevo ili desno, ja bih koristio svjetla na automobilu da upozorim motoriste. Dužnost motorista bila je da paze na taj znak i u skladu s time usmjeravaju svoje motocikle.

Jednog sam jutra dobio obavijest od predsjednika Organizacije te države da Svami nije dao nikakve upute, niti je naveo da će toga dana ići nekamo u posjet. Zato sam se našao u nedoumici bih li parkirao automobil u šupi, ili ga držao spremnim i čekao, dok ne dobijemo jasne upute od *Bhagavāna*. Predsjednik mi je savjetovao da ipak tražim Svamijevo vodstvo. Kad sam to od Svamija zatražio, On mi je rekao neka automobil bude spreman za odlazak u posjet koji je namjeravao obaviti. Kad sam pokušao saznati kamo planira otići, On mi je samo odgovorio: “Reći ću ti.” Kako nisam smio više navaljivati, odlučio sam čekati pokraj automobila.

Uskoro je Svami došao, sjeo u automobil i rekao: “Krenimo.” U automobilu smo bili samo Svami i ja. Dva motorista koji su služili kao prethodnica krenula su ispred automobila kao i obično. Kad se automobil približio sljedećem raskrižju, upitao sam Svamija hoćemo li skrenuti desno ili lijevo. Svami je pokazao da trebamo skrenuti desno. U skladu s uobičajenim postupkom, uključio sam znak za skretanje desno kako bih dao uputu motociklistima. Ali, tek što su motocikli skrenuli, desno Svami je promijenio odluku i rekao: “Ne...skrenimo lijevo!” Na sreću, promet na lijevoj strani nije bio gust i ja sam skrenuo automobil prema cesti koja je bila s naše lijeve strane. Motociklisti su nastavili dalje voziti cestom koja je skretala desno, nesvjesni promjene u našem smjeru kretanja. Ja sam nervozno gledao u retrovizor ne bih li spazio motoriste. Nadao sam se da će motoristi uspjati utvrditi kamo je automobil skrenuo i doći nas. Ali, Svami je nastavio cijelim nizom uputa “skreni desno”, “skreni lijevo” i uskoro smo iz vida izgubili motoriste! To je bilo vrijeme kad komunikacija mobilnim telefonima nije bila još raspoloživa. Bio sam vrlo zabrinut što ćemo učiniti ako se probuši guma na automobilu. Kako ću pronaći pomoć u takvom slučaju? Prisjetite se, u automobilu smo bili samo Svami i ja.

Odlučio sam upitati Svamija kamo idemo, ali umjesto odgovora On mi je samo rekao da vozim dalje. I dalje mi je nastavio davati upute koje sam morao slijediti. Zamislite, bili smo u gradu Madrasu (Chennai). Ja sam bio domaći u tom gradu. A sada sam dobivao upute o smjeru kretanja od Svamija!

Uskoro smo se našli ispred Lady Willington sanatorija u ulici Pycrofts. Bilo je oko 11.10 prije podne. Bio sam upoznat s rasporedom posjeta bolnici. Rekao sam Svamiju da će bolnica biti zatvorena za posjetitelje od 11 sati do 16 sati poslije

podne. Umjesto odgovora Sami je samo rekao: “Znam... znam... samo dovezi automobil blizu terase bolničke zgrade.”

Uskrsnuće Paravathamme

Obično bi se nalazio stražar ispred vrata bolnice od 11 do 16 sati. No toga dana, stražara nije bilo nigdje na vidiku, a vrata su bila širom otvorena. Parkirao sam automobil nedaleko terase bolničke zgrade po Svamijevim uputama. Svami je nakon toga iziшаo iz automobila i nastavio se penjati stubama koje su vodile na prvi kat bolničke zgrade. Usudio sam se pratiti Ga, no On me je zaustavio rekavši: “Ne... ne... ti budi ovdje.” Zabrinuto sam pogledao dok se Svami sam uspinjao stubama. Zamišljao sam sve moguće kritike koje ću dobiti od starijih u Organizaciji jer sam dopustio da Svami sam ode u bolnicu. Naš državni predsjednik Sai organizacije u to je vrijeme bio umirovljeni vojni pukovnik što je stvari činilo još riskantnijima što se mene tiče!

Na moje olakšanje Svami se vratio nakon deset minuta. Sjeo je u automobil i rekao mi da se vratim u Sundaram. Nakon nekog vremena upitao sam Svamija zašto je posjetio bolnicu. Odgovor na to pitanje stvarno me je zadivio: “Poznaješ li Parvathammu?”, upitao je. Ja sam poznavao Parvathammu. Ona je bila supruga gospodina Hanumantha Raoa, bivšeg IAS dužnosnika. Oni su bili dugogodišnji Svamijevi poklonici. Zanimljivo je spomenuti da je gospodin Hanumantha Rao služio kao tajnik za transport i imao je povlasticu izdati vozačku dozvolu *Bhagavānu*! Svami je običavao voziti u to vrijeme automobil Morris Minos sa dvojna vrata.

Bhagavān je nakon toga kao slučajno primijetio: “Parvathamma je jutros umrla. Nadležni u bolnici proglasili su je mrtvom. Ali ona još ima mnogo posla koji mora obaviti kao predsjednica Andhra Mahila Sabha (društveno-karitativne organizacije koja djeluje u Chennaiju). Zato sam otišao da ju probudim!”

Bio sam zapanjen onime što je Svami rekao. On mi je upravo rekao da je uskrsnuo osobu koja je umrla. Bilo je zadržljivo da je sve to govorio kao da se radi o nekoj običnoj stvari. Nastavio sam promatrati Svamija u retrovizoru automobila. On je to primijetio i rekao: “Daj,... nemoj me gledati. Usredotoči se na cestu, dok voziš.” Uskoro smo se vratili u Sundaram. Kao što sam i očekivao, dobio sam sve moguće

prigovore i napomene od strane starijih članova Organizacije. Samo sam ih slušao šuteći i nisam im rekao ništa zašto i kamo sam odvezao Svamija.

Ušao sam u svoj vlastiti automobil i odvezao se natrag do Lady Willington sanatorija kako bih se susreo s Parvathamom. Bilo je oko 12.30 sati. Vrata bolnice bila su zatvorena, a stražar je bio na dužnosti. Rekao sam stražaru da sam bio u bolnici oko 11.10 zajedno s jednim gostom u posjetu jednoj bolesnici. Isto tako sam mu rekao da me je gost koji je bio sa mnom poslao natrag, da bolesnici prenesem poruku. Stražar je samo gledao u mene i rekao: “Ti mi izgledaš kao obrazovan mladić. A ipak mi lažeš. Ja sam osobno zaključao vrata bolnice u 10.59 danas ujutro. Ovdje su ključevi. Čuvao sam vrata od tada. Kako se usuđuješ reći da su vrata bila otvorena u 11.10 sati?” Bio sam potpuno zbunjen! Govorio sam istinu. Ali kako sam se mogao raspravljati s čuvarom? Kako sam mu mogao objasniti da je osoba s kojom sam došao bio isti Gospod Kṛṣṇa, zahvaljujući čijoj volji su se vrata zatvora u kojem je ležao Kaṃsa otvorila sama od sebe. Dok sam se tako pitao kako bih mogao ući u bolnicu, liječnik koji je moj prijatelj došao je u bolnicu na posao. On se složio da me povede sa sobom. Čuvar me sada nije mogao zaustaviti.

Rijetki Svamijev blagoslov

Otišao sam na prvi kat u sobu koja je bila dodijeljena Parvathammi. Kad sam ušao u sobu vidio sam ju kako sjedi na stolcu. Raspitivao sam se o njezinom zdravlju i ona mi je kazala da se osjeća dobro. Kad sam ju pitao o Svamijevom posjetu ona mi je rekla sljedeće: “Ležala sam u krevetu i čula sam Svamija kako me zove imenom tri puta. Otvorila sam oči i ugledala Ga. Rekao mi je da sjednem, ja sam to i učinila. Rekao mi je da ću sutra biti otpuštena. Savjetovao mi je da se odmorim nekoliko dana, a nakon toga da se vratim svojim dužnostima predsjednice organizacije Andhra Mahila Sabha. Bila sam žedna i ogledavala sam se, ne bih li negdje vidjela vodu. Svami je to primijetio i rekao mi da otvorim usta. Stavio je mali prst Svoje desne ruke preko mojih usta. I gle! Osjetila sam kako se topla kava slijeva u moja usta. Svami me je nakon toga blagoslovio i otišao.”

Bio sam zadivljen onim što sam upravo čuo. Krenuo sam natrag kući i stigao u Sundaram u 15 sati. U trenutku kad sam stigao, vidio sam da me čeka poruka. Svami me je želio vidjeti. Otišao sam gore u Svamijevu sobu u Sundaramu. Kad sam se našao u Svamijevoj sobi, On me je pogledao ozbiljna pogleda i upitao:

“Kamo si otišao nakon što si me ostavio u Sundaramu?” “Svami, otišao sam posjetiti sanatorij,” odvratio sam. “Tko je tražio da to učiniš?”, upitao je. Ja sam samo rekao: “Svami, želio sam se susresti sa sretnom poklonicom koja je dobila Tvoju milost.” Kao odgovor Svami me je upitao: “Ti si već poznavao Parvathammu i njezinog supruga vrlo dobro. Zašto je sada bilo potrebno da je vidiš?” Nisam mogao pronaći uvjerljiv odgovor na Njegovo pitanje. Osjećao sam krivnju i zato sam ostao šutjeti pognute glave. Svami je onda rekao: “O,... tako dakle, ti si me želio provjeriti?” Odvratio sam da moja namjera zbog koje sam otišao tamo nije bila da provjerim Njega. Rekao sam da sam samo bio zabrinut za odanu gospođu i želio sam iz prve ruke čuti kakvo je bilo njezino iskustvo.

“Zašto želiš znati sve te pojedinosti?”, upitao je. Ostao sam šutjeti. “Ne govori nikomu o tome”, zapovjedio mi je. Riječi Gospoda bile su tako moćne da je uspomena na cijeli događaj vezan uz Parvathammu potpuno izbljedio iz moga uma.

Sve se to dogodilo 1978. godine. 1995. godine postao sam predsjednik Sri Sathya Sai *sevā* organizacije za državu Tamil Nadu. 1998. godine Svami je posjetio Kodaikanal, a ja sam se nalazio pokraj ulaza u Sai Sruthi – Svamijev mandir u Kodaikanalu. Dobio sam poruku da me *Bhagavān* zove. Potrčao sam poznatim putem koji vodi u Svamjev mandir. Kad sam stigao do Svamija, već sam od trčanja polako gubio dah. *Bhagavān* me je pogledao i rekao: “Mir...mir....miiiiir – *śānti...śānti...śāntiiii*.” Suosjećajni Gospod mi je nakon toga rekao da otvorim usta i nalio mi vodu iz vlastite čaše. On ju je i dalje nastavio lijevati, dok sam ju ja veselo gutao! Sve se to dogodilo u prisutnosti studenata i poklonika koji su se ondje bili okupili.

Svami me je nakon toga upitao: “Znaš li zašto sam ti dao vodu?” Ja sam samo ostao šutjeti. I onda je rekao: “Sjećáš li se, dao sam kavu Parvathammi iz vlastitih ruku. I tebi sam danas dao vodu na isti takav način.” U trenutku, cijela mi se priča s Parvathammom vratila u sjećanje.

Ovo je samo jedna od beskrajnih Božjih igara - *līlā* našega Gospoda. Samo On zna koliko je poklonika kao Parvathamma bilo spašeno od početka vremena. Beskorisno je pokušavati razumjeti Svamijeva djelovanja. Sve što mi trebamo

učiniti jest da se predamo Njegovoj volji i budemo poslušni instrumenti u Njegovoj božanskoj ruci.

-Autor, gospodin T. G. Krishnamurthy, bivši predsjednik Sri Sathya Sai Seva organizacije države Tamil Nadu

KARIJERA ZNANSTVENIKA KOJU JE VODIO BOŽANSKI UČITELJ

Profesor Sathya Gourisankar

Osvrćući se na velik broj neplaniranih iskustava vezanih uz karijeru i ulogu u medicinskoj industriji, posve sigurno mogu reći da je postojala samo jedna središnja sila vodilja i svjetiljka koja je osvjetljavala moj put – Svamijevo učenje upotunjeno božanskom milošću, koje mogu opisati kao moga jedinog prijatelja, filozova i vodiča. Nemam nikakva drugog izvora koji bi mi pomagao ili na čiju bih podršku mogao računati!

Ova priča odraz je dubokog utjecaja koji su Svamijeva učenja imala na moju karijeru znanstvenika u područjima istraživanja i razvoja medicinskih pomagala koja se ugrađuju da bi se spasili ljudski životi.

Inicijacija s tri gutljaja vode

Umjesto uvoda, ovo je pogled unatrag o tome kako je Svami ušao u moj život na vidljiv način. Bio je listopad 1985. godine. Bio sam pri završetku stjecanja doktorskog naslova iz područja kemijskog inženjeringa na Državnom univerzitetu New York u Buffalu, država New York i gotovo ništa nisam znao o Svamiju. Nisam Ga vidio, niti sam ikad posjetio Prasanthi Nilayam. On se pojavio u mom snu jedne noći, sjeo je prekrivenih nogu i jednostavno mi ponudio tri gutljaja vode (iz bakrene posude kakvu su nekad koristili svećenici u Indiji dok su obavljali vjerske obrede). Svaki gutljaj ponudio mi je polako i odmjereno. Prihvatio sam svaki od njih i tada sam se prostro pred Njim svojom punom dužinom. San je završio bez ijedne izgovorene riječi.

Ujutro nakon sna, dogodilo se nešto potpuno neočekivano, što je promijenilo tijek moje znanstvene i profesionalne karijere. Primio sam ekspresno pismo s ponudom za posao znanstvenika u kompaniji koja je obavljala pionirski posao na području izrade medicinske opreme i koja je izrađivala opremu za kardiološku kirurgiju. Iako sam već bio na razgovoru u toj kompaniji prije nekog vremena, do sada nije bilo nikakvog odgovora od njih, što me je navelo na zaključak da ih ne zanimam. Isto tako, u to vrijeme bilo je prilično neobično da kemijski inženjer radi na izradi medicinske opreme! Prihvatio sam ponudu, pridružio sam im se dva mjeseca kasnije i sada, nakon tri desetljeća, osjećam potrebu podijeliti svoja iskustva koja sam imao u učenju i primjeni Svamijevih učenja u mojoj karijeri znanstvenika u medicinskoj industriji.

Utjecaj Svamijevih učenja na moju karijeru u medicinskoj industriji

U prvom razdoblju moje karijere u medicinskoj industriji bio sam uključen u znanstveno istraživanje. Tijekom toga razdoblja upoznao sam se i sa Svamijevim učenjima, prvenstveno čitanjem Njegovih govora objavljenih u knjigama *Sathya Sai nam govori*, čitanjem knjiga Njegovih poklonika i mjesečnika *Sanathana Sarathi*, časopisa koji je izlazio u ašramu. Počeo sam uživati u čitanju svega toga i gutao sam Sai literaturu s velikim žarom i novo pronađenom životnom radosti. Osjećao sam, kao da sam prvi puta u životu čuo drevni, vječni glas mudrosti koji je mogao objasniti sve moguće tajne života i biti potpun i cjelovit u svakom pogledu. Najranije učenje koje je ostavilo trag u mom životu, a kojeg se mogu prisjetiti je ovo: *Politika bez načela, obrazovanje bez karaktera, znanost bez humanosti i trgovina bez moralnosti ne samo da su beskorisni, već su sasvim sigurno opasni*. Ova je izjava imala dubok utjecaj koji je promijenio moj život kao mlade osobe, kad sam prvi puta to pročitao. Dio koji me je nadahnuo u najvećoj mjeri bila je 'znanost bez humanosti!' Od tada počeo sam promatrati znanost i svoju karijeru u aktivnostima vezanima uz znanost iz potpuno drukčije perspektive. Polako sam počeo shvaćati da je znanost samo oruđe koje pomaže čovječanstvu a nije i kraj samo sebi. Tada sam počeo tražiti svaku moguću priliku kako bih povezoao znanstvene aktivnosti s ljudskim rezultatima i shvatio kako mi je lijepo Svami

pružio priliku, smjestivši me u područje industrije medicinske opreme gdje smo ozbiljno radili na razvoju proizvoda koji može spasiti živote ljudi ili pomoći poboljšanju njihovog funkcioniranja.

Nekako u to vrijeme, na samom početku moje karijere, bio sam također zaokupljen dobrim dijelom sumnjama u to je li svijet znanosti i duhovnosti povezan i jesu li oni u stvari uopće spojivi. Tu sam naišao na još jednu Svamjevu jednostavnu, ipak duboku tvrdnju koja je raspršila moje sumnje i odgovorila na moja pitanja o toj temi. *"Znanost je poput slova 'C' koje je nepotpuno, dok je duhovnost poput slova 'O' koje je potpuno."* Ta mi je izjava prenijela smisao značenja, potvrđujući da su znanost i duhovnost zaista spojive i sukladne u svim vidovima i komplementarne. Naoružan s dvije gore navedene tvrdnje Svamijeve, u prvom dijelu moje karijere postao sam veliki zagovornik u mojoj korporaciji da se ograniči broj životinja koje se koriste u eksperimentalnoj kirurgiji kao i da se smanji korištenje tehnologije visokog rizika koja se koristi za klinička ispitivanja na ljudima. Naučio sam kako predstaviti svoje stajalište o tim temama, temeljeno na pristupu dokaza u profesionalnom, korporativnom okruženju gdje se velik naglasak stavlja na poslovne rezultate. Bez spominjanja Svamija ili Njegovih učenja, našao sam veliku zadovoljštinu kao mladi čovjek u postizanju uspjeha 'darmičkih' razloga, pobjede u nekim bitkama i u cjelokupnom osvajanju područja za usklađivanje težnji koje se temelje na znanstvenim pristupima humanističkom području te uvođenju Svamjevih učenja u moj profesionalni život.

Pravo učenje u pravom trenutku

Prelaskom na sljedeće razdoblje moje karijere, počeo sam se uključivati u translacijsko istraživanje i istraživanje usmjereno na proizvod. To je zahtijevalo vođenje među-disciplinarnih znanstvenih timova kako bi se omogućio prijelaz 'od klupe do kreveta' da se pokrene medicinska oprema za različite kirurške primjene. Uloga je zahtijevala veliku sposobnost balansiranja između područja stroge znanosti, poslovnih interesa, etike, javne sigurnosti i regulacijskih uvjeta. Različite Svamijeve izreke stalno su mi stizale u pomoć, dok sam prolazio kroz ovo razdoblje. Prisjećajući ih se u pravim trenucima i koristeći ih da steknem snagu i odvažnost, kako bih se nosio s raznim teškim okolnostima, one su postale moja duhovna vježba – *sādhana* na svakodnevnoj osnovi i pomogle mi da rastem

duhovno kao i profesionalno. Jedna od posebno značajnih izjava za moju ulogu i za medicinsku industriju bila je: *Tajna sreće nije raditi ono što volite, već voljeti ono što morate raditi.* Ova mi je tvrdnja bila od neizmjerne pomoći u provlačenju kroz teške situacije na poslu i stjecanju profesionalne stručnosti i iskustva. Često kad su prilike bile izuzetno teške i kad su razmišljanja da sve napustim prolazila mojim umom, ova je jednostavna izreka bljesnula mojim umom, usmjerila me i dala mi snagu da se borim, umjesto da odustanem. Dobio sam neizmjereno mnogo svojim iskusvima u ovom razdoblju.

Dužnost bez ljubavi vrijedna je žaljenja.

Dužnost s ljubavlju je poželjna.

Ljubav bez dužnosti je božanska.

Ova je izjava postala obilježje radne etike i poruka Svamija koja je upravljala mojim životom, nakon što sam ju prvi puta čuo. Ne mogu opisati riječima koliko puta i kako često sam se oslanjao na nju da se provučem kroz svjetovnu, jednoličnu monotoniju, kao i kroz moguća razdoblja testiranja i raznih životnih situacija. Jasno je da se nisam mogao izvući nepovrijeđen da nije bilo tih utjecajnih i moćnih Svamijevih učenja, tako jednostavnih a ipak tako moćnih!

Značenje Svamijevih učenja u ulozi vođe

Evo još jednoga Svamijeva učenja koje je trajno utjecalo na moj život:

Ponekad je prirodno da se morate prilagoditi i razumjeti. Najprije morate razumjeti jedan drugoga. Nakon toga ćete se lakše prilagoditi. Najprije razumijevanje, nakon toga prilagođavanje. 90 posto ljudi najprije se pokuša prilagoditi. To je pogrešan način da se nešto postigne. Najprije treba razumjeti.

Ukrao sam logiku gore navedene Svamijeve izjave koju je On naveo kao recept za uspjeh u braku, da mi pomogne pronaći izlaz u nekoliko mojih vlastitih 'profesionalnih brakova', to jest odnosa sa šefovima, suradnicima i u drugim profesionalnim odnosima. Ta je izjava postala korisna za moju karijeru u velikoj mjeri i mnogo mi pomogla u radu s ljudima vrlo različitih pozadina u interdisciplinarnim timovima koje sam vodio za razne korporacije. Što se tiče Svamijeva vodstva, počeo sam nizom od dva koraka, najprije sam napravio domaću zadaću istraživanjem i razumijevanjem njihove povijesti, a nakon toga

stvarao sam strategiju kako se odnositi i djelovati među njima. Nakon što sam na neki način ovladao ovim postupkom u dva koraka, moji su nadređeni počeli primjećivati da se vrlo dobro odnosim s 'problematičnim osobljem' u našoj grupi i počeli su se savjetovati sa mnom. Uopće ne spominjući Svamija, prešutno sam prešao na Njegov 'tajni recept', postao sam njihov neformalni savjetnik i zamolio ih da to pokušaju učiniti i sami. Rezultati su, nije ni potrebno spominjati, bili neizmjerljivo pozitivni i darovali mi brojna trajna prijateljstva s nekadašnjim kolegama! Nije ni potrebno spominjati kako mnogo dugujem Svamijevim učenjima jer su obogatila moje vještine suradnje s ljudima, temeljene na samo jednoj jednostavnoj izjavi. kako su velike bile dividende koje sam mogao ubrati u mojoj profesionalnoj karijeri tijekom tri desetljeća!

Nakon što sam preuzeo ulogu vođe, sljedeće je razdoblje moje karijere započelo s novim skupom izazova koji su zahtijevali primjenu drugih Svamijevih učenja. Pitanja vezana uz savjest, ispravno postupanje – *dharma*, etiku i nesebično djelovanje počela su izvirati na površinu i suočavati me s izazovima u obavljanju svakodnevnog funkcioniranja i izvršavanja mojih dužnosti. Do sada sam već pročitao priličnu količinu Svamijeve literature, koja je pokrila područje od osobnih iskustava s čudima do ljudskih vrijednosti i životnih lekcija, temeljenih na Svamijevim učenjima, objavljenih u knjigama *Sathya Sai nam govori* kao i u nekim knjigama iz serije *Vāhinī*. Do tada mi nije bilo previše jasno da me Svami polako i strpljivo priprema i da postavlja temelje za suočavanje s mnogo većim izazovima i teškoćama u životu. Nakon što sam ušao u svijet vođe u korporacijama koje se povinuju kretanjima na Wall Streetu (burzi) i počeo se suočavati s pritiskom filozofije 'uspjeh pod svaku cijenu' počeo sam shvaćati da sam 'neprikladan' u takvom okruženju i ponovno sam se okrenuo Svamijevim učenjima ne bih li pronašao rješenje kako se nositi sa situacijama s kojima sam se svakodnevno suočavao. Često sam bio pod snažnim pritiskom da se nosim sa zahtjevima menadžmenta i poslovnim interesima koji su bili u suprotnosti s ispravnim postupanjem isto kao i s mojom savješću koja me je mučila. Svami mi je uvijek pomagao pronaći pravi put, vodio me je i pri tom me držao za ruku.

Slijede neke od izuzetno važnih izjava koje su postale vodiljama u mom životu i mojim suradnicima tijekom ovog razdoblja:

A. Pazi na svoje riječi, djela, misli, karakter i srce. B. Glava u šumi, ruke u društvu. C. Život je izazov, suoči se s njim! Život je san, ostvari ga! Život je igra, igraj je! Život je ljubav, uživaj u njemu! D. Strpljenje je sva snaga potrebna čovjeku.

Da, platio sam cijenu u ovom razdoblju ukazujući na važne probleme i bio sam ostavljen od 'klika' i 'mafija' koji su držali moć, ali isto sam tako stekao i veliko razumijevanje za potrebu pridržavanja 'ispravnog postupanja – *dharma* te sam pod svaku cijenu skrupulozno slijedio Svamjeva učenja najbolje što sam mogao. Usprkos mojim produktivnim postignućima, suočavao sam se s mogućnošću da bih mogao ostati bez posla zbog mojih vrijednosti i primjene nepopularnih mjera. Čak iako su te okolnosti ponekad bile vrlo izazovne, ponekad bih razmišljao o lakšim stvarima, o tome su se Svamijeve vrijednosti činile tako potrebne za uspjeh u današnje vrijeme. Bio sam blagoslovljen i imao sam veliku sreću da nikad u karijeri nisam trebao raditi kompromis o temeljnim vrijednostima etike, ispravnog postupanja, transparentnosti i istine i nikad nije došlo do pritiska ni s koje strane.

Svamijeve učenja i ljudske vrijednosti u ulozi mentora

Potpuno neočekivano i zahvaljujući slučajnim okolnostima, ono što Saijevi poklonici običavaju nazvati 'Saijevo uplitanje', nakon što sam proveo više od 30 godina u medicinskoj industriji, moj je život prošao kroz novi zaokret 2013. godine kad mi je bio ponuđen posao profesora na Georgia tehnološkoj školi u njihovom visoko uvaženom Odjelu za biomedicinsko inženjerstvo. U ovoj ulozi bio sam zadužen za mentorstvo i obuku studenata za karijeru u industriji medicinske opreme, sličnu onoj kojom sam ja bio blagoslovljen tijekom više od 30 godina. U ovom novoj ulozi zatekao sam se da stalno koristim Svamijeve izreke, učenja o životu, zapovijedi i smjernice za obuku mladih umova o raznim temama, koje se protežu od ovladavanja teškim, tehničkim vještinama kao i 'mekim vještinama' koje su isto tako potrebne za život! U tim mekim vještinama i tijekom obuke koja se odnosi na vodstvo, slobodno primjenjujem neka od Svamijevih učenja. Na primjer, Svamijeve glavne ljudske vrijednosti istine – *satya*, ispravnosti – *dharma*, mira – *śānti* i ljubavi – *prema* prilagođene su mom programu kao 4T-a za razvoj budućih vođa na području medicinske industrije kroz vrijednosti: istine, transparentnosti, smirenosti i ustrajnosti.

Pogled unatrag na moju znanstvenu karijeru, počevši od prvog sna u kojem se pojavio Svami, a kojim me je inicirao u svoje okrilje sa tri gutljaja vode što se dogodilo prije 30 godina, tek mi danas postaje jasno da je Svami djelovao u skladu s planom sustavno, oblikujući moj život kroz Njegove vrijednosti i omogućujući mi da budem produktivan u karijeri znanstvenika obnašajući različite uloge – započevši kao individualac koji daje svoj doprinos znanosti, nakon toga postajući uključen u translativno istraživanje i istraživanje usmjereno na proizvode koji su namijenjeni za spašavanje života, a nakon toga kretanje prema ulogama vođa u industriji i konačno, prelaskom na ulogu mentora koji obučava buduće vođe u području industrije medicinske opreme. Iskreno sam se trudio prisjetiti se i u retrospektivi ispričati iskustva vezana uz karijeru znanstvenika koja je, čini se, bila pomno planirana i upravljana na svakom koraku od strane božanskog učitelja, iako se sve to činilo kao splet slučajnih i neplaniranih događanja u životu i okolnosti u stvarnom vremenu. Čak iako sam ja bio fizički udaljen od Svamija, posjećivao sam Prasanthi Nilayam samo tijekom kratkih putovanja u Indiju i nisam imao priliku za razgovor niti za osobni susret. Ipak su Svamijeva učenja kroz jednostavne izjave, povremene napomene koje su odzvanjale i čak naoko neobavezne priče u vidu anegdota, dokazale da su mi potpora u životu, izvor snage i svjetlo koje vodi i bile su od neizmjerne vrijednosti u svakom vidu moga života.

Moje osobne poruke koje ću ponijeti sobom i zaključak koji ću izvesti iz ovog osvrta na iskustva u karijeri su sljedeći:

Obratite punu pozornost na sve što Svami kaže, bez obzira na to kako jednostavno ili obično to zvučalo. Što jednostavnije izgleda, to će biti moćnija njegova vrijednost i utjecaj!

Ovu zabilješku želio bih završiti Svamijevom izrekom koja je postala moja sadašnja životna vodilja i pratilja i ona koja snažno odjekuje:

Budite jednostavni i iskreni!

-Autor je profesor na Georgia tehnološkom institutu u Atlanti, Sjedinjene Američke Države

Sjaj božanske slave

SVJETLUCANJE SVAMIJEVIH BOŽANSKIH IGARA - *LĪLĀ* IZ DJETINJSTVA

Baba je ostao u Pamidiju dva dana. Jednom nas je odveo na obalu rijeke gdje je materijalizirao neke kipove za poklonike. Vidjeli su Ga kako se kreće među grmljem, izbjegavajući usku stazu za kola. Neki su ljudi govorili da je grmlje puno trnja i da bi se trebao kretati stazom za kola. On je odgovorio da će put kojim se kreće biti buduća cesta koja će voditi tim područjem i nastavio se kretati tim putem. Tijekom godina to se područje znatno razvilo, ali nije nam moguće provjeriti tu izjavu.

Svamiju se vrlo svidjela jedna posebna pjesma iz filma koju sam ja u to vrijeme obično pjevao za *bhajane*. Ponekad bi me On tražio da nekoliko puta pjevam tu istu pjesmu i nije mi dopuštao da pjevam nijednu. To je osobito bio slučaj tijekom ovog posjeta jer sam ja tada bio jedini pjevač osim Babe.

Na kraju Njegovog posjeta Pamidiju, vratili smo se zajedno s Babom u Anantapur večernjim vlakom sa željezničke postaje u Kalluru. Prvi puta On je bio posve opušten jer nije bilo gomile ljudi koji su Ga čekali u našoj kući. Sjeo je na ležaljku na mjesecini pokraj vrata koja su vodila u vrt, opustivši se. Dao nam je upute da naberemo nešto cvijeća za bogoštovni obred – *pūjā*. U vrtu zapravo nije raslo nikakvo cvijeće pa smo to rekli Babi. No On je kazao da odemo i potražimo ponovno. Moja je sestra otišla u vrt i vratila se s negativnim odgovorom. Tada je Svami krenuo sam do stabla te povukao nekoliko grana i pozvao nas da pogledamo. I vidi čuda! Drvo je bilo puno cvijeća i mi smo ga mogli ubrati do mile

volje. Te smo večeri pod mjesječinom na terasi naše kuće zajedno večerali. Tijekom razgovora koji se razvio, netko je primijetio kako su stanovnici Pamidija napokon vrlo sretni jer im je Svami konačno ukazao milost i posjetio ih, nakon što je njihove molitve dugo vremena ignorirao. Moja je majka u šali primijetila kako Baba ne bi posjetio ljude, a da ih najprije ne ostavi neko vrijeme čekati i tako stvori kod njih uznemirenost. Na to je Svami primijetio: “A tako! Onda ću sasvim sigurno učiniti to isto i vama.” Te su se riječi pokazale proročanskima jer, u godinama koje su došle, Njegovi su posjeti bili vrlo rijetki. U ovome postoji i pouka: Budite vrlo oprezni kad se radi o Bogu, nepromišljene riječi treba izbjegavati čak i kad se radi samo o šali. Sljedeće večeri On je krenuo za Bengaluru u pratnji poklonika, gospodina Thirumal Raoa iz Bengalurua.

Dvojica Njegovih domaćina iz Pamidija, gospodin Subba Rangaiah i gospodin Rama Thulsi, ispratili su Babu u Anantapur. Ostali su s Njim u našoj kući tijekom Njegova boravka. Svami je običavao opisivati različita obilježja božanskosti tijekom predavanja, dok smo boravili vani ili drugdje, stihovima koje je sam napisao i skladao. Ja, koji sam privremeno napustio školu i još dvojica drugih, u to smo vrijeme bili zajedno s *Bhagavānom*. Oni bi padali u zanos i lili suze radosnice moleći za viziju Gospoda, jer bilo je poznato da je On to darovao samo nekim poklonicima do tada. Međutim, sumnjam da su oni ikad dobili priliku za to.

Njih su dvojica dobili fotografiju snimljenu s Babom na ulazu naše kuće. Ta je fotografija kod nas bez njihovih likova kao uspomena na Njegov posjet.

Jednog smo dana svi objedovali. Supruga moga brata bila je trudna. Svami je rekao da će se roditi dječak i da mu treba dati ime Naga Raju. Tako je mome nećaku Naga Raji svečano dodijeljeno ime davno prije no što je bio rođen.

Izvadak iz knjige dr. T. Viswanandha Raoa *Pedeset godina uz Lotosna stopala*

Chinna Katha

BOG ŠTITI SVOJE POKLONIKE

Tijekom 12 godina izгона Pāndava u šumu, oni su došli do dijela šume u kojem je živio mudrac - *rši* Roma. Zvali su ga mudrac Roma jer je cijelo njegovo tijelo bilo prekriveno mekim dlačicama – *roma*. U toj je šumi raslo jedno drvo, voćka koja je bila posebne prirode: ako ste samo jednom pojeli njezin plod, bili ste oslobođeni gladi i žeđi. Mudrac je provodio strogu pokoru kako bi uzgojio tu voćku. Bilo je zabranjeno brati plodove, ili srušiti stablo. Tek kad bi plod sam pao sa stabla, bilo je dozvoljeno pojesti ga.

Jednom kad su Draupadī i Yudhiṣṭhira prolazili tim dijelom šume, došli su do tog drveta. Vidjevši to ogromno stablo voćke, Draupadī je tražila od Yudhiṣṭhira: “O, učitelju! Pogledaj kako je velika i lijepa ovaj voćka! Cijela je šuma ispunjena njezinim mirisom. Ona može utažiti glad svih nas šestero. Nije li tako?” Yudhiṣṭhira je napeo luk i naciljao te oborio jednu voćku. Nakon toga ju je pokušao podići jednom rukom, ali je nije mogao ni pomaknuti. Zatim ju je pokušao podići s obje ruke, ali je nije mogao ni pomaknuti. Nakon toga su oboje, Yudhiṣṭhira i Draupadī zajedno pokušali to učiniti, ali nisu uspjeli. Zato su se vratili natrag u kolibu gdje su zatekli Arjuna. Dok su pričali Arjuni o voćki, vratili su se i Nakula i Sahadeva. Svi zajedno otišli su do stabla i pokušali podići voćku, ali nisu uspjeli. Uskoro je stigao i Bhima u potrazi za njima. Rekao im je da se svi maknu u stranu i da će je on sam podići. Najprije ju je pokušao podići lijevom, zatim desnom rukom i na kraju s obje ruke. Ali voćka se nije ni malo pomaknula. Na kraju je sve petoro braće zajedno pokušalo da je podigne, ali voćka se nije ni pomaknula sa svoga mjesta. U međuvremenu je mudrac Roma vidio što se dogodilo. Meke dlačice na njegovu tijelu počele su se pomicati, pokazujući mu što se dogodilo. Saznavši da je netko pokušao uzeti voćku, on je krenuo prema stablu vrlo ljut.

Spoznavši jedinsvenost te voćke, braća Pāndava stekla su određene indicije o bliskoj opasnosti. Što da učinimo?, pomislili su. Kako ih je Kṛṣṇa uvijek štitio, Draupadī je zamolila njegovu pomoć. Kad se Kṛṣṇa pojavio, Draupadī mu je rekla što se dogodilo i zamolila ga: “Nitko nas osim tebe ne može spasiti.” Tada joj je Kṛṣṇa rekao: “Učini što ti kažem i ne pitaj me zašto. Sada ja moram izvesti malu predstavu.”

Kr̥ṣṇa se uputio prema *aṣramu* mudraca Rome. Vidjevši Kr̥ṣṇu da dolazi u njegov aṣram, mudrac mu je krenuo ususret. Prostrijevši se u punoj dužini pred njim – *saṣtanga praṇām*, mudrac je rekao: “O, suosjećajni Gospode! Ti si danas posvetio moj aṣram svojom prisutnošću.” Njih su dvojica počeli razgovarati. U međuvremenu su i Pāndave stigle do *aṣrama* mudraca, slijedeći upute koje im je dao Kr̥ṣṇa. Kr̥ṣṇa je odmah ustao i u punoj dužini se prostro pred njima – *saṣtanga praṇām*. Kako ih je Kr̥ṣṇa već unaprijed upozorio, oni nisu ništa rekli. Misleći da su oni neke važne osobe kojima je Kr̥ṣṇa iskazao poštovanje svojim pozdravom, mudrac Roma mu je na jednak način iskazao poštovanje. Tada je Kr̥ṣṇa, režiser kozmičke predstave, rekao mudracu Romi, predstavivši ih: “Oni su utjelovljenja ispravnosti – *dharmā* i zaštitnici istine – *satya*.” Do tada je ljutnja mudraca potpuno splasnula. Kr̥ṣṇa rekao: “Voćku su ubrali oni.” Misleći da bi Pāndave bile sretno kad bi dobile voćku, mudrac je sam otišao do stabla i osobno im predao voćku.

Studentski kutak

BOŽANSKI BLAGOSLOV U TEŠKIM TRENUCIMA

Kavya Budarayavalasa

Sri Sathya Sai *bāla vikāsa* je pokret koji je pokrenuo *Bhagavān* Baba da omogući odgoj djece današnjice u uzorne građane sutrašnjice. Pokret obučava djecu stjecanju dobrih navika u životnoj dobi od pet do petnaest godina. On nadopunjava školsko obrazovanje stavljanjem naglaska na važnost pet glavnih ljudskih vrijednosti, istine – *satya*, ispravnosti – *dharmā*, mira – *śānti*, ljubavi – *prema* i nenasilnosti – *ahimsā*. Tisuće djece pod vještim vodstvom učitelja koji su poznati kao učiteljia - *guru* tog pokreta, procvjetalo je u muškarce i žene snažnog karaktera.

Ja sam se pridružila programu *bāla vikāsa* kad mi je bilo pet godina. Jedva da sam znala važnost tih nastavnih sati i za mene je to bila samo rekreativna aktivnost.

Kako je vrijeme prolazilo, naučila sam izgovarati i pjevati kratke stihove – *śloka*. Počela sam se zanimati da ih naučim, a voljela slušati i mitološke priče o Rāmi, Kṛṣṇi i drugima. Počela sam sudjelovati u tim programima svom snagom, sa zanimanjem i predanošću.

U drugoj godini moga obrazovanja, oboljela sam na bubrege i završila sam u bolnici. Kad su liječnici izvijestili o ozbiljnosti moga stanja, moji roditelji i ja vrlo smo se zabrinuli. Bila sam na dijalizi tri i pol godine. Za mene i roditelje to su bila teška vremena. I moja majka i moj učitelj ohrabrivali su me i savjetovali mi da se molim Babi i da ne gubim nadu. Počela sam svakodnevno pjevati *bhajane* i stihove u nadi da će me jednog dana Baba poslušati.

Kako su dani prolazili, moja je predanost Babi sve više rasla. 2013. godine prijatelj moga oca rekao nam je da se prijavimo za presađivanje bubreba u Chennaiju, što smo i učinili. I nakon kratka vremena dobila sam presađeni bubreg. Ovdje s vama želim podijeliti iskustvo moje majke. U našoj kući imamo sliku Babe u prirodnoj veličini. Tjedan dana prije operacije moja je majka usnula san u kojem je vidjela kako se *vibhūti* slijeva s te fotografije. Nakon toga sna bila je sigurna da će se nešto dobro dogoditi. Ali nikad nismo očekivali da će mi tako brzo presaditi bubreg.

Bili smo sretni i vrlo ushićeni jer je Baba prosuo Svoje blagoslove na nas. S Njegovom božanskom milosti preživjeli smo ta teška vremena.

Zahvaljujem Svamiju što me je učinio dijelom Svoga prekrasnoga obrazovnog sustava i posvećujem sve svoje uspjehe Njegovim Lotosnim stopalima.

Iz programa Sri Sathya Sai *bāla vikāsa*: *Božanski put*

DRAGOCJENE IZREKE

Dolje je navedena jedna važna *Bhagavānova* izreka. Promišljajte o njoj i potražite sljedeće riječi koje se nalaze u ovom labirintu riječi:

Thorn, hate, develop, desire, storm, whirlpool, attachment, avalanche, egoism, volcano, meditation, equanimity.

Have no *thorn of hate* in your mind; *develop* love towards all. *Desire* is a *storm*, *greed* is a *whirlpool*, *pride* is a *precipice*, *attachment* is an *avalanche*, *egoism* is a

volcano. Keep these things away so that when you recite the Name of God or do *meditation*, they do not disturb the *equanimity*.

Ne dopustite da se *trn mržnje* zarije u vaš um, *njeguajte* ljubav prema svima. *Želja* je *oluja*, *pohlepa* je *vrtilog*, *ponos* je *ponor*, *vezanost* je *lavina*, *egoizam* je *vulkan*. Držite to podalje, kako vam ne bi remetilo *staloženost*, dok izgovarate ime Božje ili *meditirate*.

C	W	A	H	D	E	V	E	L	O	P	S	T	E	R	S
A	T	T	A	C	H	M	E	N	T	B	U	N	T	O	W
N	H	B	T	R	E	A	Q	U	I	T	N	K	F	E	A
T	O	F	E	E	D	I	U	N	G	U	S	R	G	L	D
E	R	E	P	H	O	T	A	V	A	L	A	N	C	H	E
N	N	V	O	L	C	A	N	O	G	R	M	I	N	G	S
T	A	P	H	E	W	H	I	R	L	P	O	O	L	M	I
M	E	A	S	T	O	R	M	D	S	U	I	R	F	A	R
E	T	R	A	E	G	O	I	S	M	C	M	E	M	O	E
N	O	L	M	E	D	I	T	A	T	I	O	N	U	N	R
T	B	R	E	E	Z	E	Y	T	A	I	E	N	I	E	D

SVAMIJEVI SAVJETI STUDENTIMA

U ovom mračnom - *kālī* dobu studenti bi trebali njegovati osobine devet dragulja – duh požrtvnosti, poniznost, duh nesebičnog služenja društvu, prijateljstvo, disciplinu, prijanjanje uz istinu, nenasilnost, ljubav i vjeru u Boga. Samo oni mladići i djevojke koji imaju te osobine bit će nacionalna riznica osobina i osigurati će budućnost.

Dragi studenti! Bez ovih svetih odlika cjelokupno je obrazovanje bezvrijedno. Je li pismenost ili znanstveni stupanj obrazovanje? Bez mudrosti i vrлина možemo li nekoga nazvati obrazovanom osobom? Pravo obrazovanje je ono koje potiče osjećaj jednosti, izvlači na površinu naše božanske osobine i potiče rascvjetavanje ljudske osobnosti.

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ BIHARA I JHARKHANDA

Velik broj poklonika stigao je iz država Bihar i Jharkhand na trodnevno hodočašće u Prasanthi Nilayam od 10. do 12. ožujka 2017. godine te su uronili u sveto okruženje ovog boravišta mira. Kao dio tog hodočašća, djeca koja polaze program *bāla vikāsa* iz te dvije države izvela su vrlo dirljivu predstavu pod nazivom *Nišvartha prema* – nesebična ljubav, na sveti dan *Holi*, 12. ožujka 2017. godine. Tema predstave bila je najprije ilustrirana pričom o Prahlādi i Abou Ben Adhemu. Slijedio je prekrasan dio ispunjen plesom koji je predočio nesebičnu ljubav Rādhe prema Kṛṣṇi. No vrhunac predstave bio je čin požrtvovnosti jednog polaznika programa *bāla vikāsa* prema svom prijatelju koji je bio zaokupljen služenjem svoje bolesne majke. Predstava je opisala kako ti polaznici usvajaju ljudske vrijednosti i njeguju duh samopožrtvovnosti da nesebično služe druge, čak i pod cijenu vlastitih poteškoća i gubitaka. Zadivljen najvišim duhom služenja svoga studenta, i učitelj je odlučio posvetiti svoj život misiji *Bhagavāna* Babe. Audio snimka Svamijevog govora pridodala je dojmljivosti predstave. Na kraju je zajednička pjesma u znak štovanja *Bhagavāna* Babe spustila zavjesu na šaroliku i dojmljivu predstavu ove večeri.

Pravi Božji oltar

Pročišćeno srce najprikladniji je oltar. Gospod će se smjestiti u toj mirisnoj odaji. U tom trenutku dogodit će se još nešto: skupina od šest poroka koja je do tada zauzimala to mjesto, otići će bez pozdrava. Kad ti poroci nestanu, opaki trag loših sklonosti i neprimjerenih pristupa koji su ih podržavali, također će nestati, ne ostavljajući čak niti svoju adresu!

-Baba